

Sygn. akt III Kp 1025/09

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2009 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Kaszyca

Protokolant: Sylwia Wójcik

Prokurator Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Fabrycznej nie stawił się

po rozpoznaniu zażalenia pokrzywdzonego na postanowienie Prokuratora o umorzeniu śledztwa

na podstawie art. 329 § 1 kpk

postanawia

nie uwzględnić zażalenia i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2009 r. Prokurator Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej umorzył śledztwo w sprawie:

- poświadczenia w dniu 1 marca 2004r. we W. nieprawdy przed notariuszem w akcie notarialnym dokonującym przeniesienia własności nieruchomości przy ul. (...) przez G. I. G. na Stowarzyszenie (...) Osiedle (...) we W. poprzez podanie zaniżonej kwoty zadłużenia GI – tj. czynu z art. 271§1 kk wobec braku znamion czynu zabronionego,
- usiłowania doprowadzenia w marcu 2004r. we W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Stowarzyszenia (...) Osiedle (...) we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości nie mniejszej niż 2.300.000zł w związku z zatajeniem przy podpisywaniu w dniu 1 marca 2004r. aktu notarialnego przenoszącego własność nieruchomości przy ul. (...) przez G. I. G. na Stowarzyszenie (...) Osiedle (...) we W. sytuacji finansowej G. I. G. oraz istnienia innych wierzycieli niż wskazanych w akcie notarialnym, tj. czynu z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie przestępstwa,
- doprowadzenia w dniu 22 czerwca 2004r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Stowarzyszenia (...) Osiedle (...) we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 40000zł przez Syndyka Masy Upadłości (...) Spółka z o.o. we W. w związku z zawarciem i realizacją porozumienia ze Stowarzyszeniem (...) Osiedle (...) we W. – tj. czynu z art. 286§1 kk wobec braku znamion czynu zabronionego
- usiłowania doprowadzenia w październiku 2004r. we W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Stowarzyszenia (...) Osiedle (...) we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości nie mniejszej niż 2.300.000zł przez Syndyka Masy Upadłości (...) Spółka z o.o. we W. i (...) Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) wierzycielności wobec Grupy Inwestycyjnej (...) Sp. z o.o. udokumentowanymi potwierdzającymi nieprawdę dokumentami oraz przyjęciem przedmiotowej wierzycielności przez syndyka, utrzymywaniem jej na liście i żądanie jej spłaty przez Stowarzyszenie, tj. czynu z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 273kk w zw. z art. 11§2 kk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie przestępstwa,

Zażalenie na to postanowienie złożył pokrzywdzony, zarzucając postanowieniu naruszenie przepisów kpk oraz kk. W konsekwencji wniósł on o kontynuację śledztwa.

Sąd zważył co następuje:

W świetle całokształtu okoliczności sprawy istotnych dla oceny prawidłowości postępowania przygotowawczego i trafności rozstrzygnięcia kończącego to postępowanie, zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Prokurator Rejonowy przeprowadził postępowanie z niezbędną wnikliwością, rzeczowo, wykorzystując w jego toku możliwości dowodowej weryfikacji zarzutów stawianych przez zawiadamiających w granicach niezbędnych dla ustalenia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia kwestii sprawstwa, winy i odpowiedzialności karnej.

W uzasadnieniu swego postanowienia poddał wszechstronnej analizie wszelkie okoliczności sprawy i w sposób w pełni przekonywujący oraz zgodny ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego przedstawił na jakich przesłankach faktycznych i prawnych oparł swoje przekonanie.

Nie można się zgodzić z twierdzeniami J. K., iż prokurator nie zweryfikował możliwości zaistnienia popełnienia przestępstwa.

Po pierwsze nie sposób przyjąć, iż w akcie notarialnym z dnia 1 marca 2004r. M. i T. J. (1) mieli składać oświadczenie, iż spółka (...) nie posiada innych zadłużeń, aniżeli te związane bezpośrednio z nieruchomością przy ul. (...). Po drugie nawet gdyby taką wersję przyjąć, dla zaistnienia przestępstwa poświadczenia nieprawdy w dokumencie niezbędnym jest wykazanie, że osoba uprawniona poświadcza w dokumencie nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, przy czym jak wskazuje się w doktrynie nie jest możliwe poświadczenie nieprawdy poprzez składanie nieprawdziwych oświadczeń we własnym interesie i we własnej sprawie. Takie zachowanie bowiem nie stanowi poświadczenia nieprawdy w rozumieniu art. 271kk.

Skoro nie sposób uznać, iż M. i T. J. (2) zataili w akcie notarialnym sytuację finansową spółki (...), albowiem nie było przedmiotem zawartej umowy sytuacja finansowa spółki, a jedynie kwestie dotyczące wskazanych w akcie notarialnym nieruchomości, tym samym nie ma podstaw do przyjęcia, iż w ten sposób usiłowali doprowadzić Stowarzyszenie (...) Osiedle (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Jak słusznie przy tym podkreśla się w uzasadnieniu decyzji o umorzeniu postępowania by zarzucić popełnienie przestępstwa z art. 286§1 kk należy wykazać u sprawcy istnienie z góry powziętego zamiaru doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Oszustwo w rozumieniu kodeksu karnego może być przestępstwem popełnionym tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym, obejmującym cel i sposób działania. Sąd zważył, że istnienia takiego zamiaru nie mógł wywieść z całokształtu okoliczności ujawnionych w niniejszym postępowaniu. Zamiar, chociaż istnieje tylko w świadomości sprawcy, jest faktem psychologicznym, który podlega takim samym regułom dowodowym jak okoliczności o charakterze przedmiotowym. Jeżeli więc sprawca nie wyraził swego zamiaru słownie, wnioskuje się o nim z całokształtu okoliczności konkretnego zdarzenia.

Także w pozostałym zakresie należy zgodzić się z argumentacją zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia odnośnie wszystkich będących przedmiotem postępowania czynów i zbędne jest w tym zakresie ponowne powoływanie się na podniesioną tam zasadnie argumentację.

Należy przy tym jedynie podkreślić, iż faktycznie brak jest podstaw by zgłoszona przez syndyka masy upadłości (...) wierzytelność była sporna, a także by miała oparcie na nieprawdziwej dokumentacji. Tym samym zarówno zgłoszenie jak i przyjęcie wierzytelności, co do którego zresztą przysługiwało zgłoszenie sprzeciwu, w świetle zebranego materiału dowodowego nie może być rozpatrywane w aspekcie prawa karnego, gdyż było jedynie realizacją obowiązków syndyków.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie było podstaw zdaniem Sądu do przeprowadzenia ewentualnych dalszych czynności procesowych o których to w swoim obszernym zażaleniu wspomina skarżący, albowiem nie miały one istotnego znaczenia dla meritum sprawy.

Tak więc przedstawione przez skarżącego w treści zażalenia argumenty mające uzasadniać konieczność prowadzenia postępowania w niniejszej sprawie nie zasługują na uwzględnienie, albowiem dotyczą okoliczności nie mających znaczenia dla przedmiotowego postępowania przygotowawczego, kwalifikacji prawnej czynów i podjętej decyzji merytorycznej i nie mają merytorycznego znaczenia, mogącego skutkować uchynieniem postanowienia Prokuratora Rejonowego.

W związku z powyższym należało orzec jak na wstępie.